

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Proteus ofte Minne-beelden verandert in Sinne-beelden

Cats, Jacob

Rotterdam, 1627

Non bene olet, qui bene semper olet

urn:nbn:de:bsz:31-101049

NON BENE OLET, QVI BENE SEMPER OLET.

53

IN solita omnia meritò suspecta esse, prudentiores monent. Nunquam, nisi gravi de causâ, in sordido splendorem, in prodigo parsimoniam, in hoste amicitiam aliquis expertus est; nunquam gratuitia in superbo comitas, in avaro liberalitas fuit. Nota est pistoris dulciorum frequens fallacia, cui ambustum placente partem densiori saccharo tegere, nota acu-pictoris puellula fallax solertia, cui pannum, parte quâ decolor aut maculosus, auro obducere moris est. Nunquam bona fide (ait Seneca) vitia mansuecent; submittunt feritatem, magis quam exnuunt, & quum minus expectaveris, exasperantur; torvitas mitigata cito in naturam suam recedit. Acutè, ut omnia, Tacitus, certissimum sevè cogitationis indicium est, inquit; in irato homine, iræ occultatio. Tu, cui haec eveniunt, cave canem; & hostem veterem difficulter amicum, amicum veterem non facile hostem fieri certo tibi persuade.

TIs een streeck van voorsichtigheit alle ongewone dinghen voor verdacht te houden. Niemand en heeft oyt, sonder merckelijcke oorsaken, besetheyt in een sloef, sparigheyt in een opsnapper, vriendelickheyt in sijn vyandt gesien: noyt en werter heusheyt by den trotsen, mildicheyt by den gierighen te vergheefs ghepleecht. Daer te taerte meest verbrant is, stroyt den pasteybacker het meeste suycker: daer het satijn meest gheplecht is, voecht den borduerwercker het meeste gout. De gebreken der menschen en werden noyt ter goeder trouwē getemt, seyt Seneca, sy houden veel eer haren aert en wreetheyt in, alſe die afleggen, en alſmen der minſt op verhoet is, so breken sy weder uyt, en wandelen den oudē karre-pat. Wanneer een gram mensche seyt Tacitus, sijn gramschap inkropt, let dan vry op u stuck, want 'tis een ghewis teycken van een wreeth voornemen.

IU VEN AL. Sed que mutatis inducitur, atque foretur
Tot medicaminibus, coctæq[ue] filiginis offas
Accipit, & madida; facies dicetur, an ulcus?

TERTVL. DE CVLTV FœMIN.

Quantum à nostris disciplinis aliena sunt, faciem fictam gestare, quibus simplicitas omnis indicitur: effigie mentiri quibus lingua non licet! appetere

quod datum non sit, quibus alienis abstinentur! speciem exercere, quibus studium pudicitiae est; edite mulieres Christianæ, quomodo præcepta Dei custodiatis, lineamenta non custodientes.

G 3

JACOB.

*Salich is den man die versoeckinge verdraecht, want als
hy beproeft sal zijn, sal hy de kroone der heer-
lyckheyt ontfanghen.*

Die aen het wit satijn gheeft hondert duysent steken,
En meynt noch evenwel de sijde niet te breken.
Want als de sneede maeght haer naelde wederhout,
Waer eerst de steke was, daer is dan enkel gout.
O! stelt u weerde ziel om met ghedult te draghen
Al wat van boven komt. Al zijn het harde slaghen,
Ten brengt u gheen verderf. Des Heeren wonder hant
Gheneest, oock alse quetst; en koelt oock, alse brant.

Sanat, quod perculit.

Non tibi fert animus tua serica perdere, quamvis
Mille foraminibus serica, virgo, notes:
Quod laceravit acus, rutilo mox splendet in auro,
Pulchrior ex ipso vulnera tela reddit.
Quos premis, Alme Deus, non opprimis; arrige mentem,
Qui gemis etherea vulnera facta manu:
Perfer, erit sanata cute pulchrior ipsa cicatrix;
Et dabit haud dubiam vulneris Auctor opem.

D'un costé Dieu oingt, de l'autre il poingt.

TV fais au blancq satin dix mille troux, m'amie,
De tout celá pourtant ton cœur ne s'en soucie;
L'ouvrage en est plus beau. Dieu par son chastiment
Guarit le cœur humain, sa playe sains nous rend.

SANAT,